

[Søren Jensen.]

gode ry og renommé bevares for ikke at sige kommer endnu mere frem i de udenlandske markeders bevidsthed. Vi har i kraft af det gode renommé, vore eksportvarer har opnået, kunnet opnå en overpris i visse lande — dette har bl. a. været tilfældet i England for bacon og i Italien for kød. Der er jo ingen tvivl om, at det i høj grad hænger sammen med den sundhedsmæssige kontrol og klassificering, der har fundet sted; og på baggrund af den hårde konkurrence og det store udbud, der i dag finder sted, må det animere os til at bevare for ikke at sige øge tilliden til vore kød- og flæskevarer.

Jeg noterer med tilfredshed, at kontrollen med kødvarer til eksport nu bliver fuldt på højde med kontrollen med varer til indenrigsbrug. Det kunne jo virke uheldigt og udlægges forkert, om vi havde en strengere kontrol med kødvarer på hjemmemarkedet end med samme varer til eksport. Jeg kan derfor tiltræde de bestemmelser i lovforslaget, der tager sigte på at øge tilliden til vore kød- og flæskevarer og gavne vor eksport.

Derimod er jeg lidt betænkelig ved den vidtgående bemyndigelse, som det foreliggende lovforslag giver en enkelt mand, i dette tilfælde den højtærede landbrugsminister. Man kan jo ikke på nuværende tidspunkt vide, hvordan tiden fremover vil forme sig, og eftersom det drejer sig om en så vidtgående bemyndigelse, vil jeg finde det naturligt, at vi i et udvalg ser nærmere på denne bemyndigelse. Efter min mening får de interesserede organisationer kun ringe indflydelse på landbrugsministerens skøn og afgørelser. De skal spørges, står der i lovforslaget; men dette hindrer jo ikke, at resultatet let kan blive, at deres henstilling eller det forslag, de stiller, bliver til noget helt andet — man kunne måske sige: nærmest et uøgte barn.

I øvrigt kan jeg tillsige vor saglige medvirken til en velvillig behandling af lovforslaget i et udvalg.

Niels Ravn: Som det fremgår af såvel den højtærede landbrugsministers skriftlige fremsættelse som af bemærkningerne til lovforslaget, er der en ganske bestemt baggrund for lovforslagets fremkomst. Sagens ud-

gangspunkt kan ganske nøje dateres til 1. oktober 1956, ved hvilken lejlighed langtidsaftalen med England med hensyn til bacon udløb.

Ved denne langtidsaftales bortfald opstod der hos visse af eksportorganisationerne frygt for, at der på det britiske marked skulle kunne fremkomme varer af mindre lødige kvalitet, som skulle kunne nedsætte de danske landbrugsvarers renommé. I den anledning udstedte den daværende landbrugsminister den 19. oktober 1956 en bekendtgørelse om udførsel af flæskevarer til Storbritannien og Nordirland. I denne bekendtgørelse præciseredes ganske nøje, hvilke varer der måtte tilføres markedet, og som følge deraf også hvilke der ikke måtte. Det ærede medlem hr. Aksel Møller rejste tvivl om, hvorvidt der var hjemmel for denne bekendtgørelse i den lov, der lå til grund for bekendtgørelsen, den gamle lov fra 1908, som vi nu er i færd med at revidere. Sagen blev forelagt ombudsmanden, der i en udtalelse af 5. februar 1957 henstillede, at loven blev revideret. Ombudsmanden gav udtryk for, at hvad de bestemmelser i bekendtgørelsen angår, som tager sigte på den rent kvalitetsmæssige kontrol, var der ingen tvivl om, at loven dækkede dem, men med hensyn til bestemmelsen om at dirigere varer til et marked og forbyde andre, altså bestemmelser af handelspolitisk karakter, havde ombudsmanden sine tvivl. Den 13. marts samme år spurgte det ærede medlem hr. Poul Møller i folketingets spørgetid den daværende landbrugsminister, hr. Smørum, om ministeren agtede at tage ombudsmandens henstilling til følge. Af slutbemærkningerne i ministerens svar fremgik det, at det var hans hensigt at fremkomme med et revisionsforslag. Det, der sker nu, er altså, at den nuværende højtærede landbrugsminister har fulgt denne henstilling, og det kan vi fra konservativ side kun udtale tilfredshed med, da det for så vidt var på vor foranledning, sagen blev rejst.

Hvad lovforslagets indhold angår, kan vi stort set tiltræde de bestemmelser, der omhandler en ajourføring af den del af loven, der har relation til den rene kontrol, sundhedsmæssigt og kvalitetsmæssigt. Den gamle lov er som nævnt fra 1908, og der er, ikke mindst på dette område, i disse